

Дуо: Ўн ҳасанот ёзилур, ўн хатоси ўчирилур

Image not found or type unknown

15:01 / 12.11.2020 2678

يَفْلَاقُ نَمَّ «لَاقِ مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لَصْرَه لَلِ لُؤْسَرِّ نَأُ نَعُ هَلَلِ اِيضَرِّ رَذِي بَأَنَعِ
كَيَرَشِ اَلْهُدَحُ هَلَلِ اَلْهَلِ اَلْ مَلَكَتِي نَأَلْبَقْرَه لِي لَجْرِي نَأَتِ وَهَوْرَجِ لَلِ اَلْصِرْبُدِ
تَارْمَ رُشَعِ رِي دَقْرِ عَيْشِ لُكِي لَعِ وَهَوْرُ تِي مُي وَيُحِي دَمَحَلِ اَلْهَلِ وَكُلُّ مَلِ اَلْهُلِ
نَأَكِ وَتَأَجْرَدُ رُشَعِ هَلِ عَفْرُو تَائِي سُرُشَعِ هُنَّ عِ تِي حُمُو تَأَنَسَحِ رُشَعِ هَلِ تَبِتُكِ
هُكِرُدِّي نَأَبْنِ ذَلَعِ بَنِي مَلِ وَنَأَطِي شِلِ اَلْمَسْرُحِ وَهُرُكَمَلُكِ نَمْرُحِ يَفْلَكِ دُ هَمُوي
يُذَمَّرْتِ اَلْهَوْرِ. «يَلْ اَعْتِ هَلِ اَلْ اَبُ كُرُشِ لِ اَلْمُوي لِ اَلْ ذِي

Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Ким бомдод намозидан кейин оёғини йиққан ҳолида туриб, гапиришидан олдин ўн марта «Лаа илааҳа иллаллоҳу, ваҳдаҳу лаа шарийка лаҳу, лаҳул мулку ва лаҳул ҳамду, юҳъйи ва юмийту ва ҳува ала кулли шайъин

қодийр», деса, унга ўн ҳасанот ёзилур, ўн хатоси ўчирилур, унинг ўн даражаси кўтарилур. Ўша куни у барча ёқимсиз нарсадан ҳимояда бўлур ва шайтондан сақланур. Ўша куни уни гуноҳ ҳам тутмас, магар Аллоҳ таолога ширк келтирмаган бўлса».

Термизий ривоят қилган.

Кўпчилик машойихлар ва ўтган азизлар ушбу ривоятда келган дуони ўзларига кундалик вазифа қилиб олганлар. Ҳар бир киши бунга амал қилмоғи лозим. Чунки бомдод намозидан кейин ўрнидан турмай, оёқлари йиғилган ҳолда, дунёвий гапларни гапирмай туриб бу дуони ўқиган одамга кўпгина яхшиликлар ваъда қилинмоқда:

1. Унга ўн ҳасанот ёзилур.
2. Унинг ўн хатоси ўчирилур.
3. Унинг ўн даражаси кўтарилур.
4. Ўша куни у барча ёқимсиз нарсадан ҳимояда бўлур.
5. Шайтондан сақланур.
6. Ўша куни уни гуноҳ ҳам тутмас. Аллоҳ таолога ширк келтирган бўлса, мустасно. Агар Аллоҳ таолога ширк келтирган бўлса, иши чатоқ бўлади.

Ундан сўнг «Саййидул истиғфор»ни ўқийди:

«يَسَّسْ» لَاقِمِ لِسْوِهِ لَعَلَّ يَصِيَّبَ لِي نَعْمٌ ، نَعْمٌ لَعَلَّ لِي ضَرَسٌ وَ لَنْبٍ دَادَشٌ نَعْمٌ
أَوْ كُذِّبَ عَنِّي أَوْ نَتَقَلَخَ ، تَنْ أَلْهَلْ أَلْ يَبَّرَتْنَا مُهَلَّلًا : لَوْ قَتْنَا رَأْفَتِ سَأَلِ
يَلَعَكَلْتَمُعَنْبَكَلْ ءُؤُبْ أَوْ تُعَنْصَ أَمْرٍ شَنْمَكَ بَدُوعًا ، تُعَطِّسْنَا أَمَكَ دَعْوَوَكَ دَعَى لَع
رَاهَلْنَا نَمَاهَلْ أَوْ نَمَوَ . تَنْ أَلْ بُونُ ذَلَّ رَفَعِي أَلْ هُفَّ يَلْ رَفَعَا فَيَبْنَدَبَكَلْ ءُؤُبْ أَوْ
لِي لَلْنَا نَمَاهَلْ أَوْ نَمَوَ ، نَعْمٌ لَعَلَّ لِي هَأَنْمَ وَ هَفَّ يَسْمُيْنَا لَبَقْرَهْمُ وَيَنْمَتَامَفْ أَوْبَ أَنْقُومُ
أَلْ هَسْمَخَلْ هَأَوْرَ . «نَعْمٌ لَعَلَّ لِي هَأَنْمَ وَ هَفَّ يَسْمُيْنَا لَبَقْرَهْمُ وَيَنْمَتَامَفْ أَوْبَ أَنْقُومُ وَ هَفَّ
أَلْ هَسْمُ» .

Шаддод ибн Авс розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Истиғфорнинг саййиди «Аллоҳумма анта роббии. Лаа илааҳа илла анта. Холақтаный. Ва ана абдука ва ана ала аҳдика. Ва ваъдика мастатоъту. Аъузу бика мин шарри маа сонаъту. Абууъу лака би неъматика алайя. Ва Абууъу лака би занбий. Фағфир лий. Фа иннаҳу лаа яғфируз-зунуба иллаа

анта», демоғингдир.

Ким уни ишонч билан наҳорда айтса, ўша куни кеч киришидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлур. Ким уни ишонч билан кечаси айтса, ўша куни тонг отишидан олдин ўлиб қолса, аҳли жаннатдан бўлади».

Бешовларидан фақат Муслим ривоят қилмаган.

Маъноси: «Эй Аллоҳим! Сен Роббимсан! Сендан ўзга илоҳ йўқ. Сен мени халқ қилдинг. Мен Сенинг бандангман. Мен қодир бўлганимча Сенинг аҳдинг ва ваъдангдаман. Сендан ўзим қилган нарсаларнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман. Сенинг менга берган неъматингни эътироф қиламан. Сенга гуноҳларимни ҳам эътироф қиламан. Мени мағфират қил. Сендан бошқа ҳеч бир зот гуноҳларни мағфират қилмас».

Ушбу «Саййидул истиғфор» номи ила машҳур бўлган дуони ўқиб юришни кўпчилик азизлар одат қилишган. Дуони яхшилаб ёд олиб, ўқиб юрмоқни ҳар бир мусулмон одат қилиши лозим.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди